

Запас. Намеав Віисоку Унр
2 17 агу 8/18920 в ранзі підпоручника
зі старшин. 2/8 916 року.

Короткі відомости про життя і діяльність, Коменданта інтенваного війська Укр. Нар.Респ. в Румунії

Підполковника Гната ПОРОХІВСЬКОГО.

Родився: в 1888 році 29 січня на Уманщині, в с. Доброму.

Після домашньої підготовки вступив в 1904 році в Одеську Військову школу, яку скінчив в 1907 році портупей-юнкером по першому розряду з призначенням в ранзі Підпоручника в 35 Сибірський стрілецький полк. В 1910 році підвищений до ранги Поручника, в 1915 - до ранги Штабс-Капітана, в 1916 - за два поранення до ранги Капітана і в 1916 році - до ранги Підполковника зі старшинством з 2-го вересня того-ж року.

В великій війні брав участь з 1-го листопада 1914 року по 1 вересня 1917 року, займаючи поступово посади:

Молодшого старшини,
Сотенного Командира,
Командира куріня,
Помішника Командира полку і в липні 1917 року був допущений до командування 43-м Сибірським стрілецьким полком.

Був поранений в 1914 році 25 грудня за Сяном, 15 травня 1915 року під Долиною, 28 липня 1915 року контужений під с. Мрочками в Польщі.

Має нагороди: Станислава 3 ст., Анни 3 ст., обидва з мечами і бантами, Станислава та Анни 2 ст. з мечами,, Володимира 4 ст. з мечами і бантом, Георгієвську зброю.

Всі ці підвищення та нагороди оголошені Височайшими наказами.

1-го жовтня 1917 року зголосився в Український Військовий Секретаріат. Призначений в 1-й Український Корпус Генерала СВЯТОПОЛСЬКОГО. Прибув до корпусу і отримав призначення в 4-й козацький полк на посаду Помішника Командира полку. З 1-го листопада по 1-е грудня того-ж року, командував в тому-ж корпусі 8-м Гайдамацьким полком, який знаходився в бойових сутичках проти 1-го Гвардейського корпусу Євгенії Б о ш.

З 1-го грудня 1917 р. прийняв командування 4-м Козацьким полком з яким бився проти большевиків на знаменці і по колії залізниці до Білої Церкви. Після повороту Центральної Ради до Києва, продовжував командувати полком до 13 жовтня 1918 року, коли полк був розформований, отримав потім призначення в 4-й Холмський полк. В час повстання проти Гетьмана, до сполучення з Директорією, був Начальником Штабу Революційних військ на Волині. В грудні отримав посаду Начальника залоги м. Бердичова. В січні 1919 року вирушив з залогою на Польський фронт, де був призначений Нач. формування 18-ї дивізії. Розвивав бойові події проти Поляків, наступавши на Луцьк, взяв Володимир-Волинський. В березні м-ці потрапив до польського полону. Оставався в полоні до 1-го грудня 1919 року, після чого отримав від Військового Міністра України розпорядження о перебуванні у Львові з метою інформування, організації та допомоги українським збігцям. В травні м-ці 1920 року призначений Командиром 6-ї запасової стрілецької бригади, яка стояла в Бердичові. Бригада брала участь в боях проти большевиків, як в самому Бердичові, так при Староконстантинові. В дальнішому переіменована в бойову частину, брала участь у всіх подіях Української армії. 11-го листопада 1920 року відрізана від армії /залишилась на позиції в очікуванні наказу від Начальника дивізії/ і мусіла, витративши набої, перейти через Дністер/.

Після переходу кордону, розпорядженням Військової Секції, призначений Комендантом всіх інтернованих в Румунії українських воєнків, на якій посаді и перебуває до настоящего менту.

Підписав: Підполковник ПОРОХІВСЬКИЙ. 28 лютого 1923 р.

За згідність:

Адмін. Хорунжий,
за нач. загальн. відділу в.м.